

РЕШЕНИЕ

№ 3220

гр. София, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **15** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК], чрез адв.И. С., против Решение № 1032 от 18.11.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95-ти състав, постановено по НАХД № 20211110211952/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление(НП) № 516257-F-533863/08.06.2020 г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на дружеството на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Намира решението на съда за неправилно и незаконосъобразно, като същото е издадено без да са оценени всички доказателства в тяхната цялост. Моли касационната инстанция да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява. Представява се от адв.С., който поддържа жалбата.

Ответникът - началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, в съдебно заседание се представлява от юрк.И.. Моли за

отхвърлянето на жалбата като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, I касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 08.01.2020 г. в 10:56 ч., двама инспектори по приходите при ЦУ на НАП С., извършили проверка в търговски обект по смисъла на §1, т.41 от ДР на ЗДДС – бистро „Рибката“, находящо се в [населено място],[жк], до [жилищен адрес] стопанисвано от [фирма]. При проверката, след първоначално извършена контролна консумация, за която бил издаден фискален касов бон, и последвала легитимация на проверяващите, било изискано от намиращия се в обекта търговски пълномощник на дружеството да представи кочан с касови бележки към въведеното в експлоатация и работещо фискално устройство. До края на проверката такъв кочан не бил представен, като съгласно дадените от търговския представител писмени обяснения, същият не могъл да го намери. Констатациите от проверката били отразени в протокол за извършена проверка серия АА №0044717/08.01.2020 г., в който били подробно описани установените обстоятелства.

След приключване на проверката, в ЦУ на НАП С. били депозирани касови бележки от различни дати и години, придружени с обяснението, че са били открити в обекта няколко минути, след приключване на проверката.

На 12.01.2020 г. бил съставен АУАН № F533863 в присъствието на представител на дружеството. Нарушението, описано в АУАН, било квалифицирано като такова по чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл.118, ал.4 ЗДДС. Актът бил предявен и надлежно връчен на пълномощника.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него било издадено атакуваното НП № 516257-F 533863 от 08.06.2020 г., с което за нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл.118, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Съдът е обсъдил събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, вкл. писмени обяснения и касови бележки, представени от жалбоподателя по административната преписка. По делото категорично е установено, че към момента на извършване на проверката, в обекта не е бил съхраняван кочан с касови бележки към въведеното в експлоатация и работещо фискално устройство.

Обсъдено е възражението на санкционираното дружество за неспазване на

установения ред и срокове при съставяне на АУАН, съгласно чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Съдът е приел, че е налице редовна процедура по съставяне и връчване на АУАН и НП на жалбоподателя, като и двата акта съдържат всички изискуеми реквизити съобразно разпоредбите на чл.42 ЗАНН и чл.57 ЗАНН.

Процесното нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН, въпреки формалния си характер, тъй като по естеството си не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайно проявление на нарушенията от същия вид.

Наложена от наказващия орган имуществена санкция е определена правилно по реда на чл.182, ал.2, изр.2, вр.ал.1 от ЗДДС, съгласно който на юридическите лица се предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лева. Процесната санкция е индивидуализирана в минимално предвидения размер от 500 лева, при което обсъждането на обосноваемостта и справедливостта ѝ се явява безпредметно.

Решението на СРС е правилно. Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав и не следва да бъдат преповтаряни, по арг. от разпоредбата на чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Съгласно чл.118, ал.4 от ЗДДС министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и това именно е Наредба № Н-18/2006 г. на МФ. Отговорността на дружеството е ангажирана за неизпълнение на задължението по чл.35, ал.3 от нея, а именно кочанът с касови бележки се съхранява в търговския обект. Ал.1 и ал.2 на посочената разпоредба предвиждат, че касова бележка от кочан, издавана в случаите, предвидени в тази наредба, се издава в два екземпляра, съдържа данните по чл.26, ал.1, т.1 - 9 и подпис на касиера като кочанът с касови бележки се прономерова и прошнурова от лицето по чл.3. На първа страница в книгата по чл.39, ал.5 се посочват началният и крайният номер на касовите бележки в кочана. Не се допускат касови бележки с повтарящи се или липсващи номера. Посоченото правило касае случаите, представляващи изключение от общото правило, регламентирано в чл.25 вр. чл.7 от наредбата, че всяка продажба следва да се регистрира чрез издаване на фискална касова бележка от монтираното в търговския обект фискално устройство. Безспорно е установено по делото, че в търговския обект, стопанисван от дружеството – касатор, е било монтирано, регистрирано и въведено в експлоатация фискално устройство, но не бил представен кочан с касови бележки него. До края на проверката такъв кочан не бил представен. При наличието на тези безспорно установени факти, изводът на съда за осъществено от дружеството нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006г. е съответен на материалния закон. Правилен е изводът му за прилагане на санкцията по чл.185, ал.2 вр. ал.1 ЗДДС с оглед липсата на установявания за неотразяване на приходи.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за съставяне на АУАН, при несъобразяване на АНО със сроковете по чл.34 от ЗАНН. Съгласно ал.2 на посочената разпоредба, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на

нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора "а" и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години. В процесния случай, нарушението е установено на 04.01.2020 г., а АУАН е съставен на 12.01.2020 г.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1032/18.11.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, постановено по НАХД № 20211110211952/2021 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: